

си да научатъ, па по тоѣ да вѣстатъ: Понеже макаръ и священнодѣйствието да е дѣло Пастырско, но побчѣніето е по-прѣднѣо и по-нѣждно: защо вѣстатъ, гдѣто подкана Свѣтѣе Писаніе Пастыритѣ на тѣхното дѣло, нищо дрѣго не имъ порача, швѣнь да побчаватъ нарѣдатъ, каквѣто всѣкѣй мѣже да види това по многѣ мѣста оу Свѣтѣе Писаніе, (Исѣ: Гл: ѿи. Ст: 1. Іерем: Гл: г. Ст: 15. Іезек: Гл: лг. Ст: 2. Дѣян: Гл: к. Ст: 28.) а найпаче въ Апѣстолъ Павловитѣ Посланіа, гдѣто глѣсно и глѣсно е шписалъ Пастырското това дѣло въ слѣдѣющитѣ рѣчи: Засвидѣтельствѣю же азъ предъ Богомъ и Господемъ нашимъ Исѣсѣмъ Христѣомъ хотѣшимъ сдѣлати живымъ и мѣртвымъ въ глѣніи егѣо, и царствіи: егѣо Проповѣдѣи слово, настѣи благовременнѣи и безвременнѣи, швеличїи, запрети, оумоли, со всѣкимъ долготерпѣніемъ и оучѣніемъ. (в. Тимѣо: Гл: д. Ст: 1.) За това и самѣи Павелъ говори за себе си така: Яще ко благовѣствѣю, нѣсть ми похвали, нѣжда ко ми належитъ: горѣ же мнѣ естъ, аще не благовѣствѣю. (а. Коринѣо: Гл: д. Ст: 16.) И пакъ: Не посла ко мене Христѣосъ крестїти, но благовѣстїти. (а. Коринѣо: Гл: а. Ст: 17.) И това говори Павелъ не чи не е ималъ властѣ тої да крещавѣ (защо имаше властѣ, и крещавѣ, каквѣто самъ ш себе свидѣтельствѣва), (пакъ тамъ Ст: 14.) но за да покаже колко е нѣждно дѣло на Пастыритѣ да побчаватъ: защо священнодѣйствиата, акѣ нема вѣра който прїима таинството, нищо не ползватъ: а вѣрата, акѣ не сѣ проповѣда Слово Божїе, не мѣже да вѣдѣ, спрѣти каквѣто дѣма Апѣстоло: Какъ оувѣрѣютъ, егѣже не оуслїшаша; какъ же оуслїшатъ безъ проповѣдающагѣ; (Римл: Гл: г. Ст: 14, 15.) Това нека мѣслатъ доврѣ, който ищатъ да станатъ Нарѣдопастыри: защо онѣа, ко-